

ЧЕТИРИДЕСЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Комисия по труда и социалната политика

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за здравословни и безопасни условия на труд

(Обн., ДВ, бр. 124 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 86 от 1999 г., бр. 64 и 92
от 2000 г., бр. 25 и 111 от 2001 г., бр. 18 и 114 от 2003 г. и бр. 70 от
2004 г.)

Комисията подкрепя наименованието на закона.

§ 1. В чл. 11, ал. 3 се изменя така:

„(3) Минимални изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при ръчна работа с тежести се определят с наредба на министъра на здравеопазването и министъра на труда и социалната политика.“

Комисията подкрепя текста на вносителя.

§ 2. В чл. 14, ал. 1 след думите „работници или служители по трудово правоотношение“ се добавя „юридическите и физическите лица, които ползват работници и служители, предоставени им от предприятие, което осигурява временна заетост“.

Комисията подкрепя текста на вносителя.

§ 3. В чл. 16 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създават се нови ал. 2, 3 и ал.4:

“(2) При осъществяване на задълженията си по ал. 1, работодателят трябва да осигури здравословни и безопасни условия на труд и еднаква степен на защита от производствени рискове на всички работници и служители, независимо от времетраенето на договора и продължителността на работното време.

(3) Юридическите и физическите лица, които ще ползват работници и служители, предоставени им от предприятие, което осигурява временна заетост, са длъжни:

1. да изпълняват дейностите по ал. 1;
2. да уведомят предприятието, което осигурява временна заетост, за специфичните характеристики на работното място,

професионалните рискове и необходимата професионална квалификация.

(4) Предприятието, осигуряващо временна заетост, предоставя информация по ал. 3 на заинтересуваните работници и служители.”

2. Досегашните ал. 2 и 3 стават съответно ал. 5 и 6.

Комисията подкрепя текста на вносителя.

§ 5. В чл. 24 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „и профилактиката на професионалните рискове“ се заменят с „от професионалните рискове и превенция на тези рискове“.

2. В ал. 3 накрая се добавя „или да се извършват от самия него в случаите, когато той е физическо лице“.

Комисията подкрепя текста на вносителя.

§ 16. В § 1 от допълнителните разпоредби се създава т. 10.

“т. 10. „предприятие, което осигурява временна заетост“ е юридическо или физическо лице, което наема работници или служители с оглед предоставянето им на други физически или юридически лица за извършване на възложена от тях работа. “

Комисията подкрепя текста на вносителя по §16.

§ 17. В Закона за устройство на територията (обн., ДВ, бр. 1 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 41 и 111 от 2001 г., бр. 43 от 2002 г., бр. 20, 65 и 107 от 2003 г. и бр. 36 и 65 от 2004 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 157, ал. 5 думите „и с проекта за организация и изпълнение на строителството“ се заменят с „и с инвестиционния проект“ и в изречение второ след думата „строеж“ се добавя „с данни за“.

2. В чл. 168, ал. 1 т. 4 се изменя така:

„4. спазване на изискванията за здравословни и безопасни условия на труд в строителството.“

3. В § 5, т. 37 от Допълнителните разпоредби думите „работен проект за организация и изпълнение на строителството, а ако такъв не се изисква“ се заменят с „инвестиционния проект или“.

Комисията подкрепя текста на вносителя по §17.

**Председател на Комисията по
труда и социалната политика:**

**Д- р
Хасан
Адемов**

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 71, който става § 76 и предлага следната редакция:

§ 76. Създават се чл. 131 а -131 л:

“Чл. 131 а. (1) Създава се схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове.

(2) Схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове е открита за участие на български физически и юридически лица, както и на физически и юридически лица от страните - членки на Европейския съюз и такива от трети страни в съответствие с международните договори и споразумения, по които Република България е страна.

Чл. 131 б. Разпределението на квоти за емисии на парникови газове се осъществява в съответствие с Националния план за разпределение на квоти за търговия с емисии на парникови газове.

Чл. 131 в. (1) Изграждането и експлоатацията на нови и експлоатацията на действащи инсталации за категориите промишлени дейности по Приложение № 4, т. 1.1, 1.2, 1.3, 2.1, 2.2, 3.1, 3.3, 3.5, 6.1а, 6.1б се разрешават след издаването на разрешително за емисии на парникови газове.

(2) Изграждането и експлоатацията на нови и експлоатацията на действащи горивни инсталации с номинална топлинна мощност от 20 до 50 MW, с изключение на инсталациите за изгаряне на опасни или битови отпадъци, се разрешават след издаването на разрешително за емисии на парникови газове съгласно разпоредбите на тази глава.

(3) При промяна на оператора новият оператор - юридическо или физическо лице, поема правата и задълженията съгласно разрешителното.

Чл. 131 г. (1) Министърът на околната среда и водите или упълномощено от него длъжностно лице е компетентният орган за издаване и преразглеждане на разрешителните по чл. 131 в, ал. 1 и 2.

Чл. 131 д. (1) За издаване на разрешително за емисии на парникови газове операторът на инсталацията подава заявление до компетентния орган.

(2) Заявлението по ал. 1 включва описание на:

1. инсталацията и различните режими на нейната експлоатация, включително използваната технология;

2. суровините и спомагателните материали, чието използване може да доведе до емисии на парникови газове;

3. източниците на емисии на парникови газове от инсталацията;

4. планираните мерки за мониторинг и докладване в съответствие с изискванията на наредбата по чл.131 л, т.1.

(3) Заявлението по ал.1 включва и нетехническо резюме на описанието по ал.2

Чл. 131 е. (1) Разрешителното за емисии на парникови газове съдържа:

1. име и адрес на оператора - физическо лице, съответно наименование, седалище и адрес на управление на оператора - юридическо лице;

2. описание на инсталацията, нейните основни параметри и на емисиите на парникови газове, които се отделят от нея;

3. изискванията за мониторинг, в които са указани методиката и честотата на наблюдение, в съответствие с наредбата по чл. 131 л, т. 1;

4. изискванията за докладване в съответствие с наредбата по чл. 131 к, т. 1;

5. задължение за предаване на квоти, равни на общото количество емисии от инсталацията за всяка календарна година, верифицирано в съответствие с наредбата по чл. 131 л, т. 2 в рамките на четири месеца след приключване на съответната календарна година.

(2) Компетентният орган издава разрешителното по ал.1 в шестмесечен срок от датата на получаване на заявлението на оператора по чл.131 д.

(3) Компетентният орган отказва да издаде разрешителното по ал.1 когато:

1. операторът на инсталацията е подал непълно заявление по чл.131 д и в двуседмичен срок не го допълни съгласно указанията на компетентния орган;

2. според съдържанието на подаденото заявление операторът не може да осигури необходимия мониторинг и докладване.

Чл. 131 ж (1) Компетентният орган преразглежда разрешителното в случай на промяна в работата на инсталацията.

(2) След преразглеждането на разрешителното компетентният орган потвърждава или изменя разрешителното.

Чл. 131 з. (1) Операторите на инсталации, притежаващи разрешително за емисии на парникови газове, са длъжни до 30 април да предават на компетентния орган по чл. 131 к определен брой квоти равняващи се на общото количество емисии, изпуснати от тази инсталация през предходната календарна година, чрез представяне на верифицирания доклад по чл. 131 и.

(2) Оператор, неизпълнил задължението си за предаване на квоти по ал. 1 е длъжен да предаде на компетентния орган недостигащото количество квоти през следващата година.

(3) Квотите са валидни за емисии, отделени през периода на действие на съответния Националния план за разпределение.

(4) Квотите, издадени от компетентен орган на държава-членка на Европейския съюз или трета страна, съгласно договор или споразумение по което Република България е страна се признават за изпълнение на задължението на оператора по ал. 1.

(5) Единици редуцирани емисии и сертифицирани единици

редуцирани емисии издадени съгласно Конвенцията на ООН за изменение на климата и Протокола от Киото се признават за изпълнение на задълженията на оператора по ал.1.

(6) В срок четири месеца от началото на всеки петгодишен период квотите, които вече не са валидни и не са предадени или отменени, се отменят от компетентния орган по чл. 131 к.

(7) Компетентният орган по чл. 131 к издава квоти на операторите на инсталации, притежаващи разрешително за емисии на парникови газове, за текущия период в замяна на всички притежавани от тях квоти, които са отменени по реда на ал. 6.

Чл. 131 и. (1) Операторите на инсталации по чл. 131 в, ал.1 и 2 са длъжни да изготвят годишен доклад за емисиите, отделени от инсталацията през предходната година и да го представят на компетентния орган по чл. 131 к веднага след верификацията му.

(2) Докладите се верифицират в съответствие с наредбата по чл.131 л, т. 2.

(3) Оператор, чиито доклад не бъде верифициран до 31 март за емисиите през предходната календарна година, не може да извършва прехвърляния на квоти до верифициране на доклада му.

(4) Операторите са длъжни да информират компетентния орган за всяка промяна в работата на инсталацията.

Чл. 131 к. (1) Министърът на околната среда и водите или упълномощено от него длъжностно лице поддържа Национален регистър за отчитане на издаването, притежаването, предаването, прехвърлянето и отмяната на квоти за емисии на парникови газове.

(2) Данните от регистъра по ал. 1 се изпращат в Европейския независим регистър на транзакциите на квоти.”